

## Nr 622

Av fröken **Höjer m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 158, med förslag till förordning om förbud mot innehav av vissa stiletter m. m.

I proposition nr 158 har Kungl. Maj:t begärt riksdagens yttrande över ett förslag till förordning om förbud mot innehav av vissa stiletter m. m. Enligt förslaget får springstilet och springkniv inte förvärfvas eller innehas av den som ej fyllt 21 år eller överlåtas eller upplåtas till sådan person. Vidare stadgas tillverknings- och importförbud i fråga om springstiletter och springknivar. Att förslaget inte stipulerar totalförbud tycks huvudsakligen bero på att ett sådant ansetts förutsätta att ägarna skulle få ersättning av allmänna medel i samband med att de finge lämna vapnen ifrån sig. Man har ryggt för det administrativa besvär, som ett sådant inlösenförfarande skulle föra med sig.

Den enda domstol, som har yttrat sig under remissbehandlingen, nämligen hovrätten över Skåne och Blekinge, har gett uttryck för uppfattningen, att det från skälighetssynpunkt knappast föreligger någon anledning att förena en förbudslagstiftning på detta område med bestämmelser om inlösen av stickvapen; allra minst finns det enligt hovrätten några skäl att inlösa handelslager av sådana vapen. Emellertid har hovrätten likväl uttalat sig för att pengar ställs till förfogande så att polismyndigheterna kan lösa in de stickvapen, som är spridda bland ungdom. Härvid har hovrätten tänkt på intresset att snabbt avlägsna dessa vapen.

Såsom framhållits av åtskilliga remissinstanser skulle ett förbud, utformat i enlighet med propositionens förslag, sannolikt inte bli särskilt effektivt. Ända tills befintliga lager av förbjudna vapen blivit tömda, skulle det förmodligen vara ganska lätt för ungdomar att genom bulvaner komma över sådana. Dessutom kan man inte bortse från faran att även personer över 21 år skulle göra brottsligt bruk av springstiletter och springknivar.

Förbudet att förvärva och inneha stiletter m. m. bör därför gälla även personer över 21 år, och på motsvarande sätt bör det vara förbjudet att överlåta eller upplåta dessa vapen även till sådana personer.

Även om man av principiella skäl inte skulle vilja förorda, att de stiletter som nu finns inom landet skulle beslagtas utan ersättning till ägarna, förefaller det, som om de administrativa svårigheterna med ett totalförbud inte skulle vara oöverkomliga. Frågan om formerna för inlösningsförfarandet och reglerna för värderingen måste emellertid utredas, och det är inte möjligt att under den korta tid som återstår av riksdagens vårsession åstad-

komma sådan utredning. I första hand torde därför det i propositionen föreslagna förbudet böra göras totalt och riksdagen begära utredning och förslag angående beslag och ev. inlösen. Bestämmelser om beslag och inlösen — som sannolikt bör upptagas i en av Konungen och riksdagen samfällt stiftad lag — bör kunna föreslås riksdagen redan under höstsessionen med årets riksdag.

Under återopandande av vad sålunda anförts får vi hemställa,

att riksdagen, i anledning av förevarande proposition, nr 158, ville i skrivelse till Kungl. Maj:t

dels som sin mening giva till känna, att förordning om förbud mot innehav av vissa stiletter m. m. bör utfärdas i huvudsaklig överensstämmelse med det genom propositionen framlagda förslaget och att förbudet skall gälla generellt,

dels begära utredning och förslag till höstsessionen med årets riksdag angående beslag och ev. inlösen av stiletter i enlighet med vad ovan anförts.

Stockholm den 19 maj 1959

*Gerda Höjer*

*Folke Björkman*

*Gunnar Helén*